

Solanelles

Capolat

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Es troba a l'antiga parròquia de Sant Serni de Terrers, a l'extrem nord-occidental de l'actual municipi de Capolat.
Emplaçament Al costat d'una pista que s'agafa al costat esquerre en el km 7 de la BV-4241.

Coordenades:

Latitud: 42.090743948826
Longitud: 1.7746260991934
UTM Est (X): 398661
UTM Nord (Y): 4660578

Classificació

Número de fitxa 08045 - 90
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVI, XVIII, XIX i XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial - productiu
Titularitat Privada
Titular: 001904700CG96B0001TZ
Fitxes associades:
[Sant Salvador](#)
Autoria de la fitxa Marta Sánchez Soler - Societat d'Arqueologia del Berguedà
Data de registre de la fitxa: dj., 03/02/2022 - 12:20

Descripció

L'edifici principal és de planta irregular degut a les ampliacions que ha tingut al llarg de la història. El cos principal té planta baixa, pis i golfes amb distribució interna en dos cossos. La coberta és a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana principal. Els murs estan revestits de morter de calç en gran part de la superfície. Només es pot veure una part de l'aparell del mur nord, de carreus desbastats i pedres irregulars lligades amb fang i disposades força regularment. Els murs exteriors tenen 90 cm de gruix fins al primer pis i després s'aprimen a 65 cm. El mur mitger de la planta baixa té gruix de 65 cm que es conserva en alçada. El mur mitger dels nivells superiors sembla de tàpia. De l'edifici original només es conserven les petites finestres espitllerades de la planta baixa. La porta principal té llinda de fusta sobre muntants que no es diferencien de la resta del mur. Es conserva una finestra amb festejadors a l'habitació de l'angle nord-oest. Les finestres de la façana principal tenen llinda de fusta i l'ampit de la finestra de la sala està fet amb dues lloses que tenen dos forats a la part interior de la casa. A l'exterior del mur de ponent és visible una petita finestra amb llinda i muntants de pedra que està tapiada. Al mur nord-oest hi ha un forn annexat al mur.

Al costat nord-est hi ha una estructura annexa, amb planta rectangular que es correspon amb la casa de l'amo. En el costat oest hi ha la pallissa, de planta rectangular i oberta al sud. Actualment, està completament reformada com a casa particular. Originalment, tenia la planta baixa dedicada a estables i la superior era l'assegador. A la façana conserva les grans obertures originals, però la resta són posteriors. Destaca una gran porta amb arc rebaixat amb dovelles de pedra tosca.

Uns murs delimiten un espai tancat entre els dos edificis que podria ser un antic corral. Davant de la casa hi ha un annex arrambat a un marge. En el nivell inferior hi ha les corts i el femer, i en el superior una pallissa o magatzem.

Observacions:

En el mur mitger de la sala del primer pis de la casa es conserven unes mènsules tallades del segle XVI. Estan tallades en forma d'un rostre humà esquemàtic.

Al mur nord-oest de la planta baixa es conserva la boca tapiada d'un forn dels segles XVI-XVII. Està flanquejat per dues mènsules de sorrenca que formarien el suport de la campana de la xemeneia. El cos del forn està enrunat.

Al mur de ponent de l'habitació del primer pis es conserva el muntant meridional amb l'inici d'una volta d'arc rebaixat de pedra de la pica d'una habitació.

A les golfes es conserva l'envà que separa l'habitació septentrional i el passadís. La seva cronologia és del segle XVIII. També s'hi conserven els graners de la mateixa època.

Història

El primer esment documental d'una persona anomenada Solanelles habitant a Sant Andreu de Farners és del 1383 (Cunill, 2020) i el mas està documentat pocs anys mes tard, el 1402 (Cunill, 2020). Va ser propietat de la família Solanelles durant pràcticament tota l'època moderna, però en un document de l'11 de febrer de 1722 apareix en l'inventari de Francesc Savall juntament amb tots els seus masos i capmasos (ACA. Notarials. Berga. Sèrie General, 605, n°104). L'any 1810 ja ens apareix entre les propietats de la família Vilardaga (ACBR. Registre d'Hipoteques, 1810, pàg. 28). L'any 1871 continua sent propietat de la família

Vilardaga (ACBR. Notarials. Antoni Pedrals, 1871.1, pàg. 9).

Dels masovers que va tenir al llarg de la història en tenim notícia d'un: en Ramon Serrader, que ho era el 1856 (ACBR. Relació de les cases de pagès, 1856).

Tot i aquesta llarga història, l'edifici mostra diferents etapes constructives que inicien a l'època moderna.

La part més antiga és del segle XVI i és un edifici de planta més o menys quadrangular, amb un forn adossat al mur nord-oest. La planta-pis conserva alguns murs d'aquest edifici original. Tot i això, a causa de l'esfondrament d'alguns d'aquests murs es fan refer al segle XVII-XVIII.

Al segle XIX es va ampliar l'espai destinat al bestiar amb la construcció d'un edifici de dos nivells adossat al marge davant de la casa. A la planta inferior hi havia les corts i un femer i a la planta superior la pallissa o magatzem.

Finalment, al segle XX es reforma la sala tancant l'espai on es troba el foc, els fogons i la pica. S'adossa al costat de llevant una estructura de planta rectangular a manera de casa independent.

Bibliografia

CASACUBERTA, A., CUNILL, J., SÁNCHEZ, J. (2022) Història dels masos del Municipi de Capolat. Inèdit.

CORTÉS, Maria del Agua. (2018) La Masia a la Catalunya Central. Evolució, tipologies i espais. FARELL

CUNILL, Jaume. (2020) Els primers cognoms del Berguedà. Inèdit.

SOCIETAT D'ARQUEOLOGIA DEL BERGUEDÀ (2004) Inventari i Catalogació del Patrimoni Cultural moble i immoble del Municipi de Capolat. Inèdit.

Planta baixa

